

Vass Tibor

Bibinke és a bibliofil évelők

Készecske *A Nagy Bibin és a műlovarnóból*

„Ekvásztrien, vizitkártyáján ez áll a szakma-sorban.”
(V. T.)

Március, a télőrök halvadászmezőkön kóborolnak.
Az ekvásztrien ekkor tartja hagyományos énértékelő beszédét,
jelentést tesz államénekből.

Az állammének régtől fogva lóvá cseszik a lóvátéhetetlent.
Az ekvásztrien naponta többször kijár ellenőrizni,
alól haladnak-e az évelők, évelnek-e,
kijár-e a haladó kimenés, útba esik-e még jelentős kispincéje,
ahol kénytelen összeterelnie egy vagy több kisfröccsöt,
mielőtt ellenőrzi, nőttek-e évelői láthatóan,
hol repedezik még a föld, ahol egy-két órával azelőtt nem repedezett,
ennyi mozgás kell az embernek,
hát még a hébe-hóba mozgó ekvásztriennek,
ráfér a szódára és rá a borra a nagy felhajtás,
a mozgás az idusaélet eleme, a föld is mozog, repedezik, az évelők évelnek,
az ekvásztriennek ekvásztriennek,
a télőrök halvadászmezőkön kóborolnak.

Minden az agyon szép, minden az agyon jó, a mindennel, meg
az agy elégetve. Alóltett helyébe alólt várj, március,
az énértékelő beszéd megtartása után ott van neked a következő munka,
szervezni kell az 1. Nemzetközi Ekvásztrienálét,
mely az évtizedes hagyományokkal bíró Bibiennálék
mélto társrendezvénye lesz, országomat egy alóltért.
Addig is ki kell járni az évelőkhöz,
ki az utat, hogy legyen ok elégedettnek lenni, még csak hazudni sem kell
(itt már kezdődik a beszéd, tehát ez hazugság),
hogy mennyire hé, mennyire hó az alótlhelyzet,
a télőrök halvadászmezőkön kóborolnak.

Az ekvásztrien a Tokaji Borozóban hallja a minap,
imbolyogva mondja háta mögött egy főszer,
én olyan bibliofil vagyok,
hát mindig tanul az ember valamit, hát még az ekvásztrien,
mostantól bibliofilek lesznek a szélben lengedező évelők,
karózni rendre kihordjuk régi könyvgerinceinket,
egyre jobban lengedeznek majd, ahogy egyre jobban nőnek,
a gazdaságok egyre jobban jónek, egyre jobban mennek,
hé van meg hó, hangzik el az énértékelőben nemegyszer, nem elégszer,
nem elég szar, ahogy a kispincében terel, gyakorol,
próbálja nyúttebbé tenni még,
nyihogóbbá,
míg a télörök halvadásmezőkön kóborolnak.

Aztán jön úgyis a következő tél, jól alólrá tesz,
de addig is, kedves barátom, halmozd a tápláló trágyát,
sok lód disznót győz.

(Éhes disznó Kakkal álmodik,
örül az ekvásztrien, a télörök halvadásmezőkön kóborolnak.)